אגרת ראש חודש
אב תשע"א

אבא של זית

כאן נותרו למוניו רק שלוש שנים לחיות
...
הוא מחליט לעברת את שמו לגיתאי
משורש גת ובמשקל בנאי
כלומר הפועל שיקח ענבים לגת ויעשה מהם יין
או הפועל שיקח זיתים לגת לשמן זית זך
כמובן שזהו תהליך שיש בו לחיצה
על הזית או העינב
כדי שאלו יהפכו לנוזל זך ומיוחד.
עמוס גיתאי בשיר על אבא שלו

לקוראינו, שלום!

התעוררות מאבק המחאה הדורש צדק חברתי הולם את מה שחודש אב מנסה לומר לנו מדורות. כך שבצד הרצון "לקחת אוויר" ולצאת לקיץ של בילוי, אין לנו חופש להישאר בצד ולא לשדר ולו אמפתיה למאהלי המחאה.

ובכל זאת, שיהיה חופש חם ונעים. קראו וחישבו והגיבו.

המערכת

החודש הזה לכם

אב בין הקצוות | אהוד רבין

חודש אב נע בין הקצוות. בראשיתו אנחנו עסוקים לא מעט במרכיב המפריד והמפלג בעם, המקצין עד למה שהמסורת מייחסת לשנאת חינם, ומאמצעו אנחנו עסוקים במה שמחבר ומלכד בעם, באהבה ובהתרת נישואים. עם כל משיכתנו אל המחבר אי אפשר לנו להתעלם מכוחו המתגבר והמרים הראש, בימים אלה, של המפריד.

באחד מעיתוני סוף השבוע מצאנו כתוב: תם עידן "יחד שבטי ישראל". לא נשיר עוד "שבת אחים גם יחד". לא נרקוד עוד, אפילו בחתונות, "לחיי העם הזה וכמה טוב שהוא כזה". התהליך היה ארוך, אבל הרגע התודעתי הוא קצר, אכזרי, ומתרחש ממש עכשיו: שבטי ישראל מפולגים יותר מאי פעם בעידן המקראי או המודרני. הקיבוץ הפך לפירוד". ובמקום אחר של אותו עיתון מזכירים לנו איך שרפו בעבר את ספריו של ביאליק משום שהעז לערוך את ספר ההגדה, ובכלל - בגד בישיבה.

עכשיו מנסים לעגן את הפירוד-עד-חרם בספר החוקים.

אני מודה שאני נגד חרם ממוסד כלשהו (להוציא אולי מקרי קיצון גזעניים), ומשום כך גם נגד החרם המוטל כתגובת נגד, ועל אחת כמה וכמה נגד חרם המתיימר לעגון בחוק או תחת כנפי הדמוקרטיה.

חרם הוא כלי מלחמתי שמטרתו להכריע בכפייה ולהכניע בדרך כוחנית בין תפישות שונות במקום להשתמש באופציית העימות הלא אלים. חרם, כפי שאפשר ללמוד מהניסיון ההיסטורי, הוא דרך, אלימה בשיטתה, לשלילת הלגיטימיות של האחר והוקעתו אל מחוץ למחנה, חי או מת (אמוני ולפעמים גם פיסי).

יש חרם פרטני דוגמת זה שמכריזה "מלכת הכיתה" על אחת או יותר בנות (ובגיל מבוגר יותר גם על בנים), שמטרתו לבסס את היררכיית השליטה והקביעה על פי מי יישק דבר. הקורבנות המושפלים נעשים בלתי רלוונטיים ונושאים את הכאב לשנים. לא כולם חייבים לאהוב את כולם, לא כולם חייבים להיות חברים של כולם, אבל שלילת זכות ההשתייכות וההתקיימות היא עברה על מידת האנושיות לפני שהיא עברה על מידת הדין. החרם הזה לא מצפה שהנפגעים ממנו ישנו את התנהגותם, מטרתו לדכא.

יש חרם מעניש שבו מנתקים מגע ממי שעובר על המוסכם או על החוק ואינו מוכן לחזור לחיק הנורמות המקובלות (זו יכולה להיות מדינה שלא מקבלת את ההסכמות הבינלאומיות, זו יכולה להיות חברה מסחרית שלא מצייתת לחוק, זו יכולה להיות קבוצה שלא מקבלת את דעת הרוב וכד'). נראה לי שכאן מטרת החרם היא לא דיכוי אלא כדי לכפות "חזרה בתשובה" או לפחות התיישרות עם הקו.

ויש חרם פוסל שבו מנסים "לקבור" דעה-מחשבה-השקפה באמצעות הניסון לפגוע במביע הדעה, בחושב המחשבות ובמציג השקפת עולמו. לא רק הביטוי לא ייסלח, גם המבטא לא ייסלח. ובכך יישלל חופש המחשבה של שני הצדדים - זה ייסכר וזה לא יידע כי בא אל קרבו.

החרמים הוציאו הרבה שדים מהבקבוק במהלך ההיסטוריה, אבל יש משהו מכאיב כאשר ציבור המדבר גבוהה על חופש הביטוי ועל חופש המחשבה, ומדבר גבוהה על סובלנות ופתיחות (אמנים, עיתונאים ואנשי אקדמיה לדוגמה) עומד בראש מסע החרמות וגורר בעקבותיו שרשרת תגובות ותגובות שכנגד.

באופן אישי זכות הבחירה נתונה לכל אחד להחליט לְמה (דעה, מוצר, מקום) הוא מתחבר ולמה הוא מתנגד, מה הוא מחזק ומה הוא מקווה שייחלש, אבל דה-לגיטימציה? עד כאן!

נידמה שלא פעם החרם הוא דווקא נשקו של החלש ולא של הבוטח בעצמו; נשקו של הפחדן ולא של האמיץ.

בית לנשמה

"כשכל ישראל יתנו יד זה לזה -
תצטרפנה הידיים ליד אחת
המגעת עד כסא הכבוד"
רבי ישראל מקוזניץ

2 מדרשים אישיים

בשבועות האחרונים מוצגת בגלריה בגבעת חיים איחוד תערוכתה של לאה מרמורשטיין-ירחי מכפר הרא"ה "מדרש שבר" שהיא תולדת החוויה של העקירה מגוש קטיף, לפני שש שנים.

יוסי וסיד, אמן ואדריכל, חבר המעפיל, והרב קובי בורנשטיין מגוש קטיף, שהשתתפו במפגשי שיח בהשראת התערוכה אמרו את הדברים שלהלן הראויים להיות פתח לשיחה, הטובה לחודש אב.

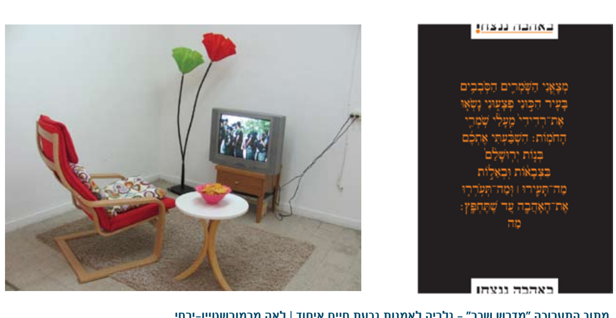

מתוך התערוכה "מדרש שבר" - גלריה לאמנות גבעת חיים איחוד | לאה מרמורשטיין-ירחי

1 מידה אנושית יהודית רחבה | יוסי וסיד, קיבוץ המעפיל

לאה שלום

שמחתי לבקר בתערוכה שלך וכבקשתך אנסה להיזכר במעט המילים שאמרתי בדיון וכן במחשבות שצפו בראשי בעקבותיו.

יש בנו - כחברה, איזה שריר תרבותי שמתכווץ לנוכח המילה "פוליטיקה". היא נתפסת ככוחנית, אלימה, מלוכלכת... נטיית הלב היא להשאירה למגע ידם הגס של הפוליטיקאים, והם משתמשים בה ככלי מלחמה. החרדה שלנו מהעיסוק בה מעקרת בנו את חושי הביקורת, את יכולתנו לנקוט עמדה ואפילו את נטייתנו המוסרית. משרטטת דמות ישראלי חדש וממושמש שנדמה שבינו ובין תבונת חיים ערכית יהודית, אין כמעט דבר במשותף.

הגדרת התפקיד של הפוליטיקאי מכילה תכונות חיוניות של הישרדות וסדר ונעדרת לחלוטין את האמן. אותה תכונה שיש בה ממחשבת היצירה, המעוף הדמיון, האומץ. אמן עסוק כל הזמן במחאה. האמן העכשווי מוחה נגד רעשי הרקע של הרגע, האמן הקלאסי/פיגורטיבי נגד אבדן המבט הטהור, האמן הנאיבי נגד אבדן התמימות וכו'. הפוליטיקאי מוצב לעומתו כחייל נאמן בשרותו של רעיון אחד ויחיד ולכן לעולם לא יתריס או יזעזע, מחשש מהדחה לתחתית הרשימה.

לאמן ישנה אפשרות מוחשית - גם אם היא מדודה ומוגבלת, לנקוט עמדה. תפיסת עולמו, כאשר היא עולה כנושא בתערוכה, נמסרת באופן פואטי ולכן יש בכוחה להדהד בתודעת המבקרים בתערוכה בדומה לכוחו של צליל לעשות כן. כדי לנסות לתאר את יכולת השפעתו של "המסר הפואטי/הדק", השתמשתי בדימוי ההומיאופתי - אותו מינון תמציתי המסוגל לחולל מרפא במקום בו נכשלה פעולה תרופתית מאסיבית.

האמן הקונספטואלי מוותר על הפואטיקה, משתמש בצעקה. האמירה שלו ישירה, עניינית, מחממת את ליבם של המשוכנעים בצדקת המסר ומקוממת את נפשם של המתנגדים לו.

התערוכה שלך משלבת בין הפואטי לקונספטואלי. את לוחשת ברכות סיפור אישי, אקטואלי של עקירה. נעדרת הקשר פוליטי לכאורה, אותה עקירה מתוארת מבעד לדמעות ילדה/אם הזולגות על אריג לבן - ספק סוכה, ספק חופה, ספק טלית צחורה, שעקבות סוליות חיילים רמסניות אינן מפרים את טהרתה. כמעשה בידוד סטרילי את תוחמת את הסיטואציה, בוחנת את מוסריותה ומרמזת, דרך דימויים מזוקקים, על תוצאות מחקרך.

במילים שלי הזכרתי את חתימתי בשנת 2002 על מה שקראו לו בזמנו מכתב הלוחמים (מכתב הסירוב של קצינים ולוחמים קרביים במילואים, לשרת מעבר לקו הירוק). תיאור חוויית העקירה ותחושת הפניית העורף הצוננת של הציבור שתיארו חלק מהדוברים במפגש, היה קרוב לי ומוכר.

הבחירה שלי לנקוט עמדה אקטיבית (משמע, להפסיק לדבר או לזעוק נגד ולבחור במקומם בפעולה אמתית) גרמה לי ולקבוצת החיילים הקרביים שהיו חתומים איתי על המכתב, להיות מתויגים באחת כבוגדים. ביום אחד נמחקו זכויות הוותק רב השנים שצברנו כאזרחים ציונים ואנשים המחרפים נפשם על מזבח כל פקודה, והוקענו בפומבי על עצם זכותנו להטיל ספק. התרבות שלנו מקדשת צייתנות ומאדירה את מהלליה. זכורה לי במיוחד מאותם ימים התבטאות בלתי מבוקרת של חבר הכנסת רובי ריבלין שהגיב ליוזמת המכתב פחות או יותר במילים אלו: "מדובר בקומץ שולי של אזרחים ששואלים שאלות"(!) כמו כן זכורה לי האלימות שהופנתה כלפינו כשעמדנו בצמתים. זכורות לי המילים שהוטחו בנו ונצרבו כפצע פתוח על ליבות כולנו - חברי ואני, שסיכנו את חיינו בשביל המדינה, שאיבדנו חברים רבים כל כך, ושפעולת מחאתנו נבעה מאהבת חינם עמוקה למקום היקר הזה. פעולה שדרשה מכולנו תעצומות נפש ואומץ לב רב בהרבה מזה שנדרשנו לו עד כה כחיילים המסתערים קדימה בקרב.

בפינוי גוש קטיף בחרתם להתנגד למעשה הפינוי באופן פעיל. כל עוד צעקתם את צעקתכם, התייחס אליכם הציבור בהבנה, ולכל היותר ביקש מכם להנמיך בין שתיים לארבע. ברגע בו גיליתם נכונות להתנגד, עצם הציבור את עיניו והתיר לממשלה לפעול ללא הפרעה.

ההתנגדות לפינוי ולעקירה היו מעשה יהודי טהור של אומץ לב הכרחי. בדומה לפעולתנו, סימנתם לממשלה ולעם קו האומר: אינני כלי משחק בידיו של איש. אנחנו קבוצה ערכית של אנשים בשר ודם, שלא ניתן להתעלם עוד ממשקל טענותיה.

כ"סרבנים" מימין ומשמאל אנחנו דורשים ממדינת ישראל להיזכר. להיזכר בגורל שבחר בנו מכל העמים להשמדה. להיזכר בצו הקיום המופלא שקיבץ אותנו בנקודה אפשרית אחת ואפשר לנו לייסד בה בית. להיזכר בתנאי האחד והיחיד למימוש החלום של עם שחווה כבר את שברו - מידה אנושית יהודית רחבה.

ימים קשים ארוכים, מתובלים במשפטי שטנה, הסתה וגזענות, מזכירים לנו כמה עבודה עוד לפנינו.

עוד דבר:

האמן והאדריכל האוסטרי המופלא הונדרטוואסר (Hundertwasser) היה מעבד תמונות שחור לבן של בניינים נטושים ומוזנחים, ליצירות צבעוניות שובות לב. בחלק מהמקרים היו אלו מתווים שתורגמו בהמשך לשיפוצם וחידושם של אותם בניינים. בתקופה ההיא הוא כינה עצמו "רופא של בניינים". אני מאמין גדול ביכולת האמנות לרפא. במקומות ומצבים תקועים או נואשים יכולה האמנות לעשות תיקון.

אפשר ושליחותו של האמן, גדולה משידענו.

תלויים - עונת מעבר | מתוך התערוכה "מדרש שבר" - גלריה לאמנות גבעת חיים איחוד | לאה מרמורשטיין-ירחי

2 מפגש בין דקל לזית | הרב קובי בורנשטיין, גוש קטיף

במסגרת הפעילות הענפה של יום השנה ה-6 לעקירה מגוש קטיף, בו מתקיימים מעל 100 אירועים בכל רחבי הארץ, החלטנו לשים רגע בצד את העיסוק מהזווית הפנימית שלנו כאנשי הגוש ולחפש ביחד עם אנשים וגופים אחרים האם יש לגוש קטיף משמעות מעבר ל"חממה" שלנו.

אחד הגופים שהרימו את הכפפה הוא "זית" - זהות יהודית תרבותית בעמק חפר. יד ההשגחה זימנה שבמקביל הוצגה בגלריה בגבעת חיים איחוד, תערוכה של לאה מרמורשטיין-ירחי מכפר הרוא"ה בנושא 'מדרש שבר'. ובמפגש בינינו החלטנו יחד להוסיף לה ארבעה מפגשי "שיח גלריה" בהשתתפות אורחים מאנשי גוש קטיף אנשי העמק והקהל הרחב.

ראשית, המפגש הראשוני עם אנשי זית היה בשבילי חוויה מיוחדת. באתי מטבע הדברים עם חששות והסתייגויות. האם "גוש קטיף" הוא נושא כל כך טעון שיכול לחצוץ בינינו או לפתוח פתחים? וב"ה שמחתי לראות איך אנשי זית ואנשי גבעתחיים איחוד באמת פתוחים לנושא ומרגישים את הצורך החיוני בדיבור משותף ואינם מפחדים לגעת גם בדברים כואבים.

הוזמנתי להיות שותף ב"שיח גלריה" יחד עם ד"ר מיכה אנקורי בן עמק חפר. יחד אתנו היו כ-50 מאנשי העמק. סימן שאלה גדול ריחף עלינו "הנבין איש את שפת רעהו, הרי לאה משתמשת ב"חומרים" הלקוחים ישר מבית המדרש שלי. כשעמדתי מול עבודותיה הרגשתי בעיטה חזקה עמוק לתוך הבטן. מה זה אומר למי שמגיע מעולם תרבותי אחר? התצליח השפה האמנותית במקום שבו נכשל הדיבור הרגיל?האם מישהו שאיננו "כתום" יכול להבין את השבר הגדול שאני חוויתי בגירוש? (ולא מדובר כאן על המחיר האישי הכבד של אנשי גוש קטיף שנותרו ללא בית. זהו רק סימפטום לשאלה מה קרה לנו בתור חברה ובתור עם שבחרנו להתנהג כפי שהתנהגנו בהכרעה להתנתק מגוש קטיף). האם אני, מהמקום הכועס והכואב שלי, לא אהיה חסום ואצליח להקשיב לקולות האחרים?

הרגשתי שיש כאן מאמץ כן ואמיתי לנסות לטפס מעבר לחומות שחוצצות בינינו, למרות המחלוקת האידיאולוגית הכבדה בנושא ארץ ישראל והפערים בין ציונות "ללא ניסים" לציונות אמונית, ומבלי לטשטש אותם, יש חיפוש דרך של אפשרות להתחבר מעבר לחילוקי הדעות המשמעותיים.

ואולי זה בא מהחיבור עם הכאב על הדרך הכוחנית בה הוכרע המאבק בגוש קטיף ובמחלוקות אחרות בינינו? אולי בחיבור של כולנו לבנות זהות יהודית אצל הילדים והנכדים שלנו? ואולי בכאב על כך שאנחנו לא מצליחים לשתף פעולה בנושאים רבים אחרים, שישראל משוועת בהם לאנשים ערכיים שייקחו את המושכות?

מהמפגש שלי בגלריה בגבעת חיים איחוד וממפגשים נוספים שזכיתי להיות שותף להם בעת האחרונה מתחזקת בי התחושה שהכוחות המחפשים למצוא את נקודות החיבור בינינו מתחזקים מעבר לזרמים היכולים להפריד בינינו. תודה ללאה, לאנשי זית וגבעת חיים איחוד ולכל המשתתפים על הזכות לחוויה זו.

סוכת רחמים | פרט | מתוך התערוכה "מדרש שבר" - גלריה לאמנות גבעת חיים איחוד | לאה מרמורשטיין-ירחי

שפת אם

גילגולה של מילה: שבע | אביטל פלן

לסיפרה שבע מקום מרכזי בתרבות היהודית. היא מופיעה בסיפור הבריאה, שבעת ימי השבוע, חגים בני שבעה ימים, שבעה שבועות בין פסח לשבועות וביו תחילת הסליחות (א' באלול) ליום כיפור, השנה השביעית - שנת שמיטה, ואחרי שבע כפול שבע שנים - שנת היובל, השבעה במנהגי אבלות, שבעת קני המנורה במקדש, שבעה אושפיזין, שבע הברכות בטקס החתונה, שבע עליות לתורה בשבת, שבע כריכות של רצועות התפילין, שבע ההקפות בשמחת תורה, התלמוד מספר על שבע נביאות. היא מופיעה בעוד מקומות רבים במקרא ובתלמוד בתאורי טקסים ובסיפורים.

ישנן תאוריות שונות המנסות לענות על השאלה למה דוקא שבע.

אולי יש למרכזיות הספרה רמז בדברי זכריה בחזון המנורה: "שבעה אלה עיני ד' המשוטטים בכל הארץ" (פרק ד'). קדמונינו האמינו שישנם שבעה גרמים בשמים, לחמשת הפלנטות שניתן לראות (בלי טלסקופ) הוסיפו את השמש והירח.

יש שסבורים שהמספר קודש כי הוא צרוף של ארבעת הרוחות, מעלה מטה והנקודה האמצעית.

המילה שבע מופיעה בצורה דומה בשפות עתיקות, וכן בהרבה שפות בנות זמננו (למשל אנגלית, אידיש, ספרדית וכו')

כפי הנראה בגלל מנהג עתיק המבוסס על עשיית דבר שבע פעמים נגזרה המילה שבועה מהמילה שבע. ואגב "ספר היובלים", ספר חיצוני, קורא לחג השבועות חג השבועות (מלשון שבועה) וקושר אותו למעמד הר סיני, וזאת הרבה לפני שיש לכך רמז ברור במקורות המקודשים לנו.

* אביטל פלן מנחת סדנת "פרוזדור לחג" בזית

מחכים לכם באירועים המיוחדים החודש

קבלות שבת קהילתיות בנחל אלכסנדר

"פני שבת נקבלה" רבי שלמה אלקבץ

קהילת עמק חפר מקבלת את השבת ברגעים הקסומים של "בין השמשות". חוויה לכל גיל ולכל המשפחה

בתוכנית:

16:45 - במרחב פתוח: סדנת יצירה | טיול בטבע | הפעלות ומשחקי חושים
17:30 - מקבלים את השבת באומר ובניגון

קבלת השבת מתקיימת בימי שישי בנחל אלכסנדר, ליד גשר מעברות החל מהשעה 16:45

מועדי קבלות השבת:
י"א בניסן 15.4.11
ב' באייר 6.5.11
א' בסיוון 3.6.11
כ"ט בסיוון 1.7.11
ה' באב 5.8.11
כ"ו באב 26.8.11 ("גשרים בנחל")
י"ז באלול 16.9.11 (בברכת שנה טובה)

לקראת שבת - רוח בעמקי הנחל

לפרטים: זית, מרכז קהילתי עמק חפר
052-3344720 ,09-8981561
בתוף לקול הכרה | בואו בשמחה!

תשעה באב

ביום שני 8.8.11 שעה 21:00
ח' באב ליל תשעה באב
בבית העם בכפר הרא"ה
ערב לציון תשעה באב
פרוייקט סינון העפר מהר הבית
ממצאים חדשים מהר הבית
עם פרופ' גבי ברקאי
בשעה 20:00 קריאת מגילת איכה ברחבת בית הכנסת - מוזמנים להצטרף

חגיגת ט"ו באב

מוצאי שבת 13.8.11 יג באב
בשעה 21:00 בבת חפר
"באים באהבה"
נפגשים, שרים ומדברים אהבה

פסטיבל גשרים בנחל 2011

מזמינים אתכם לכל ארועי הפסטיבל ולארועי זית בפסטיבל
פרטים באתר המועצה www.hefer.org.il

ארוע לראש חודש אלול
אלו ואלו - סיום שנה בעין החורש
ביום שני, ו' באלול, 5.9 ב-20:30 בחד"א עין החורש
"אדם" - יאיר כהן, בן עין החורש, איש רוח, מארח ומראיין את המשורר והסופר פרופ' מירון איזקסון על שיריו ויצירתו
בחלק המוסיקאלי: כרמל אקמן - הזמיר עם הכינור
מחיר כרטיס 35 ₪ כולל קפה ומאפה
לפרטים: רבקה קנטור, עין החורש 050-7677927 | אילת כורה, שלוחת צפון חפר 054-9290049

חוויה מיוחדת
מחנה יהל"ם יוצא לדרך!
בין התאריכים 10.8 עד 13.8 עמק חפר עולים לירושלים
השנה יוצאים 37 משתתפים מכל רחבי העמק
למחנה משפחות
בנופים הקסומים של ירושלים
לילדים בוגרי כתה א' ומעלה | לפרטים: ענבל בריסקין פרי טל': 052-6130267

יהל"ם - ילדים והורים לומדים

מקורוק 2011
פסטיבל רוק ציוני מהמקורות
המועצה אזורית עמק חפר
22.9.11 19:30
אמפי בת חפר
מופע רוק תחרותי ללהקות נוער מעמק חפר
הדג נחש בהופעה מלאה
כרטיסים: מכירה מוקדמת: 40 ש"ח, בערב האירוע: 50 ש"ח
להשיג בטל': 09-8981628/35, 09-8781090, 09-8981561 ואצל מדריכי הנוער ביישובים

ביכורים ראשונים מתוכניות זית לשנת תשע"ב

מִצְוָת חַ"י – CHAI MITZVAH ISRAEL

תוכנית ייחודית, המבקשת ליצור מנהג חדש
דרך מסע של לימוד, עשייה חברתית וחגיגה
מזמינים אתכם בני גיל ±49, ±67
להעניק לעצמכם זמן אישי הנושק
לזהות ולתרבות היהודית-ישראלית
ולהצטרף למסע המתחדש כל ח"י שנים
השנה נפתחות שתי קבוצות גיל בהנחיית **יעקב ליבנה וליאור העברי**
9 מפגשי לימוד קבוצתיים אחת לחודש
קיום פרויקט קהילתי קבוצתי
לימוד אינדבידואלי לפי בחירה
קיום טקס יהודי-תרבותי
חגיגת סיום המסע האישי והמנהג החדש
*התוכנית מיועדת לגברים ונשים | מחיר: 300 ₪ למשתתף לכל השנה
לפרטים נוספים: יוספה דרשר 052-8651576 | עדי נחשון 054-9290060
*בעתיד תופעל התוכנית במתכונתה המלאה, לגילאי ±31, ±49, ±67, +80

"הלילה הוא שירים"

"שירים עד כאן" - נפתולי זהות ישראלית והשתקפותם בזמר העברי
מספר ועורך הסדרה - ד"ר מוטי זעירא, שירה - מיטל טרבלסי
מועדי הסדרה:
מפגש ראשון 21.11.2011 | **"אומרים ישנה ארץ"** על מקומו של המקום בישראליות
מפגש שני 19.12.2011 | **"הוא היה גיבור, הוא קרא לדרור"** שירי ילדים בונים זהות
מפגש שלישי 17.1.2012 | **"הגברים בוכים בלילה"** מהצבר הקשוח ועד הגבר הרגיש
מפגש רביעי 13.2.2012 | **"ברק השמיים, תפילת האדם"** זמר עברי כתפילה ישראלית
מפגש חמישי מיוחד 26.3.2011 | **"סדר הפסח ביגור של יהודה שרת"**
עם מקהלת הגליל העליון והעפרוני
הסדרה תתקיים באולם תרבות עין החורש | ימי ב' שעה 20:00
הסדרה מתקיימת בשיתוף זית, שלוחות המרכז הקהילתי ומחלקת ותיקי עמק חפר
הרשמת מנויים: אולם עין החורש 04-6127706, מרכז קהילתי 09-8981561, רינה ברקאי 052-3344720
מחיר למנוי: 200 ש"ח | כרטיס חד פעמי ע"ב מקום פנוי: 50 ש"ח | סדר פסח כרטיס בערב המופע: 60 ש"ח

שנה במתנה...!

נפתחות קבוצות חדשות! מוזמנים לעניין חברה ובנות משפחה

מחפשים דרך להעניק משמעות לשנת בת-המצווה?
רוצים ליצור טקס משמעותי?
תכנית מיוחדת לבנות מצווה ואמהות
5 מפגשים חווייתיים וטיול סביב עולמה של בת המצווה, בדרך של שיח, לימוד, יצירה ומשחק בהשראת מקורות יהודיים-ישראליים.
הזדמנות למפגש אם-בת ייחודי ומשמעותי!
מנחה: טל קלאר-העברי מחיר הסדנה: 500 ₪ למשפחה
לאור ההצלחה של השנים הקודמות נקיים השנה 6 סדנאות במועדים הבאים:
מועד ראשון: בימי ג' | פתיחה 15.11.11
מועד שני: בימי ב' | פתיחה 12.12.11
מועד שלישי: בימי ד' | פתיחה 4.1.12
מועד רביעי: בימי א' | פתיחה 5.2.12
מועד חמישי: בימי ד' | פתיחה 22.2.12
מועד שישי: בימי ג' | פתיחה 1.5.12
* ייתכנו שינויים במועדי פתיחת הסדנאות

להרשמה: טל: 052-5308019 | tal.klahr@gmail.com | רינה ברקאי: 052-3344720

זית פועל הודות לתמיכתם הנאמנה של קרן אבי חי מן היסוד, הפדרציה היהודית המאוחדת - ניו יורק, המועצה האזורית, המרכז הקהילתי האזורי, המועצה הדתית. שיתוף פעולה עם גופים נוספים בעמק וברחבי הארץ והודות לחברים, מתנדבים ושותפים לרעיון.

ליצירת קשר:
המרכז הקהילתי האזורי מועצה אזורית עמק חפר 09-8981628
זית - זהות יהודית-תרבותית בעמק חפר | www.hefer.org.il
עדי נחשון: 054-9290060 | רינה ברקאי: 052-3344720
adizayit@gmail.com rinazayit@gmail.com

עיצוב ועריכה גרפית: לאה מרמורשטיין-ירחי | אמנות גרפית הצילום: שקד שרה ירחי